

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır !

<http://www.kurtuluscephesi.com>

1 Mayıs 2003

Amerikan emperyalizminin 11 Eylül sonrasında başlattığı "terörizme karşı savaş"ı Irak saldırısı ve işgali ile yeni bir sürece girmiştir. Düne kadar "globalizm" söylemiyle "yeni dünya düzeni"nden söz edenler, bugün askeri tehdit ve saldırılarla "yeni dünya düzeni" kurmaktan söz etmeye başlamışlardır.

20 Mart günü, Amerikaya ve İngiliz emperyalizminin hiç bir hukuki dayanağı, ispatlanabilir hiç bir gerekçeye sahip olmaksızın başlattığı Irak saldırısı, giderek tüm Orta-Doğu halklarını ve devletlerini kapsayan boyutlara ulaşmaktadır. Ve şimdi herkes "sıra kimde?" diye sormaktadır.

Artık, "Saddam diktatörlüğünü"nden sonra Suriye'nin Baas iktidarı, İran'ın molla yönetimi ve tüm "gerici Arap rejimleri" Amerikan emperyalizminin saldırı ve işgal tehdidi altına girmiştir.

Tüm medya olanakları kullanılarak "yenilmez", "karşı konulmaz" olarak gösterilen Amerikan emperyalizminin askeri gücü, bugüne kadar varolduğu varsayılan uluslararası hukukun, ulusal hakların yerine geçirilmiştir.

Artık hiçbir ulusun, Amerikan emperyalizminin çıkarlarına uygun olmadığı sürece, kendi kaderini belirlemekten, kendini yönetmekten, kendi siyasal yönetimini seçmekten söz edemeyeceği bir döneme girilmiştir.

Artık hiçbir ulus, görüntüsel bile olsa, kendi ulusal toprakları üzerinde egemen olduğunu söyleyemeyecektir.

Artık hiçbir ulus, kendi toprakları üzerinde, göstermelik bir demokrasi oyunu içinde kendi siyasal yöneticilerini seçme hakkına bile sahip değildir.

Artık Amerikan emperyalizminin askeri gücü karşısında, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, bağımsız devlete sahip olma hakkı, iç işlerine karışmama hakkı, ulusal devlet sınırlarının korunması hakkı boş bir demagojiden, küçük-burjuvaca kuruntudan başka birşey değildir.

Bugün, Amerikan emperyalizminin çıkarları ve bu çıkarları gerçekleştirmek için her türlü zorun, şiddetin ve savaş araçlarının kullanıldığı bir dönem başlamıştır.

Bu dönemin temel unsurları, Amerikan emperyalizminin "askeri teknolojesi" ve her türlü dezinformasyon için kullanılan "medyatik" araçlardır.

"Globalleşme" propagandalarıyla "komünizmin yıkıldığı" bir dönemde dünyaya barış, demokrasi ve refah geleceğinden sözedenler, sol adına sola "üçüncü yol" çizenler, bugün Amerikan emperyalizminin askeri gücü karşısında durulamayacağını, dolayısıyla bo-yuneğmek gerektiğini söylemektedirler.

Irak saldırısı öncesine kadar devrimci mücadelenin "bittiğini", silahlı mücadelenin "çağ-dışı" olduğunu, "solun şiddet kültürünü" yoketmek gerektiğini söyleyenler, bugün Amerikan emperyalizminin saldırganlığı ve pervasızlığı karşısında "savaşa hayır" sloganının arkasına saklanmaktadır.

"Küreselleşmeye karşı küresel direniş" ya da "küresel intifada" söylemiyle, balonlar, çiçekler, düdükler eşliğinde yürütülen "barışçıl mücadele dönemi", bizzat Amerikan emperyalizmi tarafından sona erdirilmiştir.

Evet, bugün Amerikan emperyalizmi dünya halklarına savaş ilan etmiştir.

Ancak Amerikan emperyalizminin bu savaşının tek "düşmanı" dünya halkları değildir.

Artık Amerikan emperyalizminin isteklerini gereğince, yeterince ve canıgönülden yerine getirmeyen her türlü işbirlikçi iktidarlar ve yöneticiler de "düşman" ilan edilmektedir. Amerikan emperyalizminin kendisiyle "tam işbirliği yapmayan" kendi işbirlikçi iktidarlarını ve yöneticilerini "düşman" ilan etmesi, aynı zamanda kendisine karşı direnişi ve mücadeleyi parçalamayı hedeflemektedir. Irak'ta görüldüğü gibi, "Saddam diktatörlüğü" demagojisiyle "savaşan" Amerikan emperyalizmi topyekün bir direnişle karşılaşmaksızın tüm ülkeyi işgal edebilmiştir.

Amerikan emperyalizminin bugünkü saldırganlığının ana dayanağı, dünya çapında anti-emperyalist ve ulusal bilincin zayıflığı ve ülkelerin iç siyasal bölünmüşlükleridir.

Amerikan emperyalizminin yeni-sömürgecilik yöntemleriyle birlikte başlayan "gizli işgal" koşullarında süregiden iç siyasal ayrışmalar ve mücadeleler, Amerikan emperyalizminin askeri saldırısına karşı ulusal silahlı direnişin örgütlenmesinin engeli haline gelmiştir.

Bugün hiç bir siyasal ve toplumsal muhalefet kesimi, Amerikan emperyalizminin geri bıraktırmış ülkelerdeki mevcut siyasal yöneticilere karşı yürüttüğü suçlamalara ve saldırılara bakarak, bu gelişmelere karşı kayıtsız ve tarafsız kalma lüksüne sahip değildir.

Onlar, bugüne kadar, kendi ülkelerindeki her türlü siyasal ve toplumsal muhalefeti zorla, şiddetle, kanla sindirmeye, yok etmeye çalışmış emperyalizmin doğrudan ya da dolaylı işbirlikçileridir. Onlara karşı duyulan öfke ve kin, Amerikan emperyalizminin amacına ulaşmasını kolaylaştıran bir kayıtsızlık oluşturmaktadır. Ancak bilinmelidir ki, Amerikan emperyalizmi bu işbirlikçi yöneticileri hedef göstererek, ülkeleri ve ulusları askeri gücüyle denetim ve yönetim altına almaya yönelmiştir. Bu işbirlikçi yöneticiler, hiçbir biçimde ulusun çıkarlarını, ulusal bağımsızlığı, ulusal onuru savunamazlar, koruyamazlar. Irak'ta görüldüğü gibi, yapabilecekleri tek şey teslim olmaktır.

Bu koşullar altında işçi sınıfının ve onun örgütlerinin görevi, Amerikan emperyalizminin saldırganlığına karşı ulusal bağımsızlığı elde etmek amacıyla anti-emperyalist ve ulusal silahlı direnişi örgütlemek ve yönetmektir. Bu anti-emperyalist ulusal direniş savaşının öncüsü olmak zorunda olan işçi sınıfı ve onun örgütleri, ulusal ölçekteki dinsel hareketlerin fırsatçılığına ve kitleleri ideolojik olarak etki altına almasına karşı da uyanık olmak zorundadırlar. Irak'ta görüldüğü gibi, şii ya da sünni şeriatçılar, Amerikan emperyalizminin hedef tahtasına koyduğu küçük-burjuva Arap milliyetçiliğinin yıkıntıları üzerinde yükselmek istemektedirler. Bu nedenle, Amerikan emperyalizminin askeri saldırısına karşı çıkmayarak, onu dolaylı bir biçimde desteklemektedirler.

Bu savaşta, ülkemiz, Amerikan emperyalizminin açık askeri üssü durumundadır. Bu nedenle, Anayasa, yasalar ve bunlara dayanan her türlü anayasal kurumlar devreden çıkartılmıştır. Ülkemiz, fiilen Genelkurmay tarafından yönetilmektedir. Bu ise yönetimin askerileştirilmesi demektir.

AKP hükümeti, geçmişte MC iktidarlarının parçası olan şeriatçı pragmatizmin ve oportünizmin yeni bir versiyonudur. Onların tüm "müslüman kardeşler" söylemi, şeriatçı "düşünceleri", tekelleşememiş burjuvazinin tekelleşme ve emperyalizmin yeni işbirlikçisi olma amaçlarının bir örtüsü durumundadır. Kısa bir duraksamadan sonra, bugün tümüyle Amerikan emperyalizminin ve fiili askeri yönetiminin bir parçası, işbirlikçisi olmuşlardır.

Bu işbirlikçilerin savunabilecekleri hiçbir ulusal, hukuki ve insani değer yoktur. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin "kemalist" geleneğinden söz ederek Amerikan emperyalizminin askeri yayılmacılığına ve ülkeyi açık bir askeri üs haline dönüştürmesine "bir noktadan sonra" karşı duracaklarını beklemek ya da AKP'nin "müslüman kardeşlerinin" kanının dökülmesine "bir yerden sonra" karşı çıkacağını düşünmek ise boş bir hayal ve kuruntudan başka birşey değildir.

Bugün tüm dünya ulusları ve halkları, Amerikan emperyalizminin askeri tehdidine ve saldırısına karşı direnmek zorundadırlar. Bu direniş, ulusal bağımsızlık için, halkların özgürlüğü için, 19. yüzyılın sömürge ülkesi haline gelmemek için, Amerikan emperyalizmi tarafından ayaklar altına alınan uluslararası hukukun yeniden kurulması için yürütülecek olan anti-emperyalist halk kurtuluş savaşlarının bir parçasıdır.

Gün, bu direnişi örgütleme günüdür.

**KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ!
YAŞASIN HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!**